

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu na neverejnom zasadnutí 24. augusta 2010 v Bratislave o dovolaní obvineného **Ing. E. S.** proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 3. februára 2010, sp. zn. 2 To 137/2009, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Ing. E. S. sa **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Žilina zo 16. septembra 2009, sp. zn. 1 T 114/2003 bol obvinený Ing. E. S. uznaný za vinného z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006 na tom skutkovom základe, že

dňa X. asi o 16.30 hod. po ceste I/11 v Ž. smerom do Č. viedol osobné motorové vozidlo zn. V., ev. č. Z., pričom v km 442.500 za križovatkou s cestou II/853 v blízkosti priechodu pre chodcov v ľavom jazdnom pruhu neprispôsobil rýchlosť jazdy iným okolnostiam, ktoré mohol predvídať a oneskorene zbadal cez cestu z pravej strany na ľavú, v blízkosti priechodu pre chodcov vo vzdialenosti 5,5 m s odchýlkou +/- 1 m od jeho pravého kraja prechádzajúcu chodkyňu J. P., ktorú prednou časťou vozidla zrazil, pri nehode poškodená J. P. utrpela zlomeninu stehennej kosti a oboch kostí ľavého predkolenia s poruchou zdravia v trvaní najmenej 6 mesiacov.

Za to bol podľa § 224 ods. 1 Tr. zák. (v znení účinnom do 1. januára 2006) v spojení s § 53 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. odsúdený na peňažný trest vo výške 300 (tristo) eur.

Podľa § 54 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, bol obvinenému stanovený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) mesiac.

Podľa § 229 ods. 1 Tr. por. (v znení účinnom do 1. januára 2006) bola poškodená J. P. s nárokom na náhradu škody odkázaná na občiansko súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený Ing. E. S. v zákonnej lehote odvolanie, ktoré Krajský súd v Žiline ako súd odvolací uznesením z 3. februára 2010, sp. zn. 2 To 137/2009 podľa § 256 Tr. por. v znení účinnom do 1. januára 2006 ako nedôvodné zamietol.

Proti citovanému uzneseniu Krajského súdu v Žiline podal obvinený Ing. E. S. prostredníctvom obhajcu dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ktorý predpokladá, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Dovolateľ v podstate namietal, že jeho konanie bolo nesprávne posúdené ako trestný čin, pretože absentuje jeho zavinenie, ktoré je obligatórnou zložkou každého trestného činu. V tejto spojitosti označil za nesprávnu, vykonštruovanú a neobjektívnu argumentáciu krajského súdu, že bolo dôvodné od neho očakávať opatrnejšiu, prípadne pomalšiu jazdu a to vzhľadom na miesto – autobusové zastávky na oboch stranách cesty, na ktorých stáli autobusy, na semaforoch nesvietili svetlá, priechod pre chodcov, jeho vedomosť, že ide o kritické miesto a na ním priznanú okolnosť, že pre kolónu vozidiel doprava nevidel.

Zo skutočnosti, že v danom úseku je priechod pre chodcov a autobusová zastávka totiž nemožno bez ďalšieho ustáliť povinnosť vodiča motorového vozidla predvídať za danej dopravnej situácie (šero, nesvietenie pouličného osvetlenia, tmavé oblečenie), prebehnutie chodca mimo priechodu pre chodcom po štvorprúdovej ceste pomedzi v kolóne idúce vozidlá.

Vzhľadom na uvedené obvinený Ing. E. S. navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom vyslovil porušenie zákona, aby zrušil napadnuté uznesenie ako aj jemu predchádzajúci rozsudok Okresného súdu Žilina zo 16. septembra 2009, sp. zn. 1 T 114/2003, a aby tomuto okresnému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokovala rozhodol.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Žilina navrhla v podanom vyjadrení dovolania obvineného Ing. E. S. odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por. nakoľko skutok obvineného bol správne právne posúdený.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 23 písm. b/, § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 2 Tr. por.) ale súčasne aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci, lebo je zrejmé, že nie je splnený uplatnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok v trestnom konaní je určený k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení ako to plynie z konštrukcie jednotlivých dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. a/ až l/ Tr. por. resp. aj § 374 ods. 3 Tr. por. Nie je však prostriedkom na revíziu skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Ostatne uvedený záver jednoznačne plynie z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ktoré ako dovolací dôvod uplatnil obvinený Ing. E. S., podľa ktorého správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať ani meniť.

Uvedený dovolací dôvod pripúšťa iba právne námietky vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižších stupňov. Skutkový stav je pri rozhodovaní o dovolaní opierajúcom sa o tento dovolací dôvod hodnotený len z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené.

Východiskom pre skúmanie danosti dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. spočívajúceho v nesprávnom právnom posúdení skutku, je popis skutku obsiahnutý v príslušnom výroku o vine napadnutého rozhodnutia vo veci samej.

Popis skutku musí byť uvedený tak, aby jednotlivé časti zodpovedali príslušným znakom skutkovej podstaty trestného činu, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného, vrátane znakov charakterizujúcich subjektívnu stránku, nevyhnutne zavinenie páchatel'a v príslušnej forme ako obligatórnu zložku každého trestného činu. Záver o tom, či existuje zavinenie podľa Trestného zákona a v akej forme je síce záverom právnym, ale tento záver o subjektívnych znakoch trestného činu sa vždy musí zakladať na skutkových zisteniach súdu

vyplývajúcich z vykonaného dokazovania, rovnako ako záver o objektívnych znakoch trestného činu a musí byť skutkovo vyjadrený v tzv. skutkovej vete výroku o vine.

Vzhľadom na už spomenutú viazanosť dovolacieho súdu skutkovými zisteniami, súčasťou ktorých sú aj skutkové okolnosti charakterizujúce subjektívnu stránku trestného činu potom dovolaciemu súdu prináležalo iba skúmať, či skutkový podklad, ktorý zostal v posudzovanej veci rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý, opodstatňuje právny záver o existencii zavinenia obvineného Ing. E. S. vo forme nedbanlivosti v zmysle § 5 písm. a/ Tr. zák. (v znení účinnom do 1. januára 2006) a zistil, že ustálené skutkové zistenia takému právnomu záveru súdov nižších stupňov zodpovedajú, a preto právne posúdenie konania obvineného je v súlade so zisteným skutkovým stavom, a to aj s prihliadnutím na spôsobený následok.

Uplatnený dovolací dôvod by bol naplnený len vtedy, ak by absentovalo vyjadrenie zavinenia v popise konania páchatel'a, resp. aj vtedy, ak by skutkový záver v otázke zavinenia bol v extrémnom nesúlade s vykonanými dôkazmi, čo ale v posudzovanej veci dané nie je.

Z uvedených dôvodov preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného Ing. E. S. odmietol bez preskúmania veci na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. augusta 2010

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková